

ALCOHOLBELEID IN DE KERK

Er zijn moeilijk algemene richtlijnen aan te geven, omdat het horeca- en alcoholbeleid een gemeentelijke bevoegdheid is, die per gemeente behoorlijk verschillend kan worden ingevuld. Uiteraard zijn de formele eisen die in de Horecawet worden gesteld, leidend, maar burgerlijke gemeenten kunnen veel aanvullende regelingen treffen.

In zijn algemeenheid is het volgende te zeggen.

Per 1 januari 2013 is de vernieuwde Drank- en Horeca Wet in werking getreden. Gemeenten hadden daarna een jaar om zaken op orde te brengen.

Onderscheid commercieel en paracommercieel

Er wordt onderscheid gemaakt tussen commerciële horeca en paracommerciële horeca. Belangrijke uitgangspunten in het beleid zijn (1) het tegengaan van oneerlijke mededinging en (2) het terugdringen van alcoholverstrekking aan jongeren.

De eisen die aan paracommerciële rechtspersonen worden gesteld zijn anders dan die aan commerciële uitbaters worden gesteld. Tegelijk zijn er ook beperkingen, maar de maat en de intensiteit en handhaving kan plaatselijk behoorlijk verschillen, afhankelijk van de lokale situatie. Zo zal in een klein dorp waar geen enkele commerciële horecafaciliteit aanwezig is, de ruimte voor een verenigingsgebouw voor verhuur voor niet aan de hoofdactiviteit gebonden activiteiten anders kunnen zijn, dan in een omgeving met veel commerciële horeca. Ook het vastleggen en eventueel beperken van schenktijden kan plaatselijk verschillen. Het is uiteindelijk de gemeenteraad die daar over gaat.

Kerk: paracommercieel of commercieel

De meeste kerken vallen onder paracommercieel. Dat betekent meestal beperking in verhuur voor bv. 'feesten en partijen', als ze los staan van de hoofdfunctie van de instelling. Dus: een huwelijksjubileum gekoppeld aan een dankdienst in de kerk kan soms wel, terwijl gewoon het verenigingsgebouw verhuren met bediening voor een feestje zonder zo'n dienst dan verboden kan zijn etc. Kerken die *all the way* hun gebouw willen exploiteren zullen het anders moeten oplossen door bv, hun gebouw te verhuren aan een commerciële uitbater, die vervolgens aan de eisen voor commerciële horeca is gebonden. Dit kan in de vorm van 'uitbesteding' of via een eigen stichting etc. Maar er zitten wel haken en ogen aan, ook weer per gemeente verschillend, en soms ook veranderend in handhaving als de politieke samenstelling van een college van B en W verandert.

Ga in gesprek met het gemeentehuis

Wat wij aanraden tot nu toe is om in gesprek te gaan met de plaatselijke gemeenteambtenaar (of vaak is er ook een taakgroep, of is het intergemeentelijk in samenwerking opgepakt) die het horeca- en alcoholbeleid in portefeuille heeft om te komen tot een oriënterend gesprek: hoe is de DHW plaatselijk omgezet in regelgeving en handhavingbeleid. Daar zit je het dichtst bij de bron om te horen wat er plaatselijk al of

niet verwacht wordt, en ook om samen te werken als het gaat om preventiebeleid tegen alcoholmisbruik.

Eigen alcoholbeleid, wat schenken we wel en wat niet?

Los van overheidsregels kan een kerkelijke gemeente natuurlijk ook zelf een alcoholbeleid formuleren (zoals ook veel sportverenigingen doen bv), maar wij raden aan daar pas invulling aan te geven nadat je als kerkrentmeesters hebt geïnventariseerd wat de plaatselijke gemeentelijke regelgeving concreet voor de eigen situatie inhoudt.

Vanaf 1 januari 2014 zijn gemeenten verplicht een verordening voor paracommerciële organisaties te hebben, met o.a. regels rond schenktijden, maximaal aantal te organiseren bijeenkomsten per jaar los van de hoofdactiviteit. Los daarvan zijn er uiteraard ook regels rond de scholing en aanwezigheid (als er alcohol wordt verstrekt) van leidinggevenden (kunnen ook vrijwilligers zijn overigens) en bedienende vrijwilligers.

Dit alles dient in een reglement te zijn vastgelegd (bestuursreglement genoemd) Die regels zijn vooral gericht op het voorkomen van alcoholverstrekking aan jongeren onder 18 jaar (vanaf 2014 is het 18 jaar) en op kwesties van (sociale) hygiëne.

Er zijn modellen voor een bestuursreglement voor een paracommerciële instelling te vinden op de sites www.vrijwilligerswerk.nl en www.nocnsf.nl (laatste NOC-NSF model gericht op sportkantines, maar wel nuttig om te bekijken)

BIA antwoord 7 maart 2016, update 23 september 2016
Jos Aarnoudse